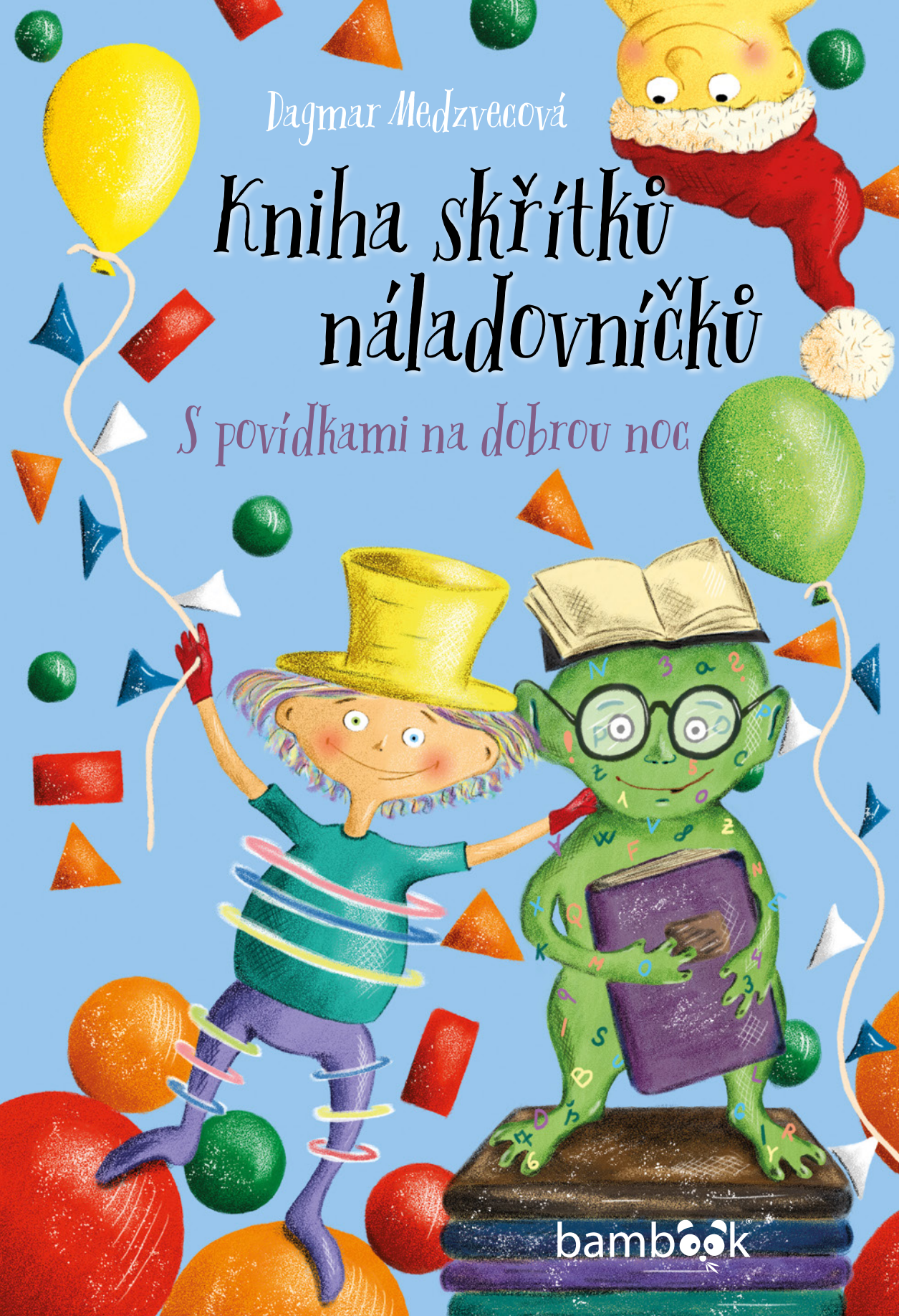

Dagmar Medzvecová

Kniha skřítků náladovničků

S povídkami na dobrou noc

bambóok

bambôok®

Dagmar Medzvecová

Kniha skřítků náladovniček

S povídkami na dobrou noc

bambook

Upozornění pro čtenáře a uživatele této knihy

Všechna práva vyhrazena. Žádná část této tištěné či elektronické knihy nesmí být reprodukována a šířena v papírové, elektronické či jiné podobě bez předchozího písemného souhlasu nakladatele. Neoprávněné užití této knihy bude **trestně stíháno**.

Dagmar Medzvecová

Kniha skřítků náladovničků

S povídkami na dobrou noc

Vydala Grada Publishing, a.s., pod značkou **bambóok**
U Průhonu 22, 170 00 Praha 7
tel.: +420 234 264 401
www.grada.cz
jako svou 7529. publikaci

Ilustrace Dagmar Medzvecová
Odpovědná redaktorka Magdalena Jimelová
Sazba a zlom Antonín Plicka
Zpracování obálky Antonín Plicka
Počet stran 144
Vydání 1., 2020

Vytiskla tiskárna TNM print s.r.o.

© Grada Publishing, a.s., 2020
Cover Illustration © Dagmar Medzvecová

ISBN 978-80-271-1483-2 (ePub)
ISBN 978-80-271-1482-5 (pdf)
ISBN 978-80-271-2905-8 (print)

Obsah

Věnování	9
Obrázkomil pastelkový	11
Obrázkomil pastelkový zasahuje	12
Legohrátek sbíravý	15
Legohrátek sbíravý se pustil do práce	16
Knihánek prohlíživý	19
Knihánek prohlíživý je ve svém živlu	20
Listovníček dobrodružný	23
Listovníček dobrodružný prolístoval celý den	24
Pohádkomil čtivý	27
Pohádkomil čtivý v krajině snů	28
Fantazníček vymýšlivý	31
Fantazníček vymýšlivý má napilno	32
Mrzutec odmítavý	35
Mrzutec odmítavý narušuje zábavu	36
Pročpálek ustavičný	39
Pročpálek ustavičný nelení	40
Jídlopatlal bezstarostný	43
Jídlopatlal bezstarostný si pochutnává	44
Odmlouváčník neustálý	47
Odmlouváčník neustálý odmítá poslouchat	48

Průzkumníček neodbytný	51
Průzkumníček neodbytný na cestě za tajemstvím	52
Cachtálek povodňový	55
Cachtálek povodňový se učí potápět	56
Rozumbrádek myslící	59
Rozumbrádek myslící rozdává rozumy	60
Nedočkavník roztržitý	63
Nedočkavník roztržitý vyráží na výlet	64
Kolotočník nekonečný	67
Kolotočník nekonečný se vrací z poutě	68
Vztekálek vzpurný	71
Vztekálek vzpurný puká vzteky	72
Přítulka mazlivý	75
Přítulka mazlivý čeká na pohlazení	76
Televizník věčný	79
Televizník věčný z televize oči nespustí	80
Plyšomílek postelový	83
Plyšomílek postelový jede na výlet	84
Hračička pohazovačný	87
Hračička pohazovačný pátrá po ztraceném míči	88
Utíkálek neposlušný	91
Utíkálek neposlušný trénuje v nových teniskách	92
Lakomníček nenechavý	95
Lakomníček nenechavý pískovišti kraluje	96

Sladkomil lepivý	99
Sladkomil lepivý se přejeďl k prasknutí	100
Otvírálek zásuvkový	103
Otvírálek zásuvkový dělá nepořádek	104
Zmrzlinečník celoroční	107
Zmrzlinečník celoroční zkouší nové příchutě	108
Uzurpátor postelový	111
Uzurpátor postelový vytlačil všechny z postele	112
Objímálek láskyplný	115
Objímálek láskyplný rozzářil celý den	116
Pomocníček kuchtíkový	119
Pomocníček kuchtíkový zkouší nové recepty	120
Tančílek rozevlátý	123
Tančílek rozevlátý roztančil celý obchodní dům	124
Malovníček obličejový	127
Malovníček obličejový kouzlí s vodovkami	128
Parádníček maminkový	131
Parádníček maminkový schovává oblečení	132
Řemeslníček tatínkový	135
Řemeslníček tatínkový zápasí s velkým kladivem	136
Vlásečník cuchavý	139
Vlásečník se chystá na výlet	140

Věnování

K napsání této knihy mě inspirovaly mé dvě malé dcerky. Každodenní situace, ve kterých se ocitáme, neustálý smích, pláč, křik, radost, vztek, nadšení... to vše mi vnuklo otázku, co nebo kdo stojí za tak bleskovým střídáním všech těchto nálad. To přeci nemůže být jen tak!

Knihu věnuji Michaelce a Dášence, mým dvěma milovaným dcerám. Dále mému manželovi Michalovi za jeho svatou trpělivost. A též všem zvědavým dětem a jejich rodičům, kteří milují svět lidské fantazie.

Milé děti, milí rodiče, právě držíte v ruce knihu plnou rozličných náladovničků. Že nevíte, co jsou náladovničci zač? Tato kniha vám je pomůže poznat. Rozkryje vám nejedno tajemství mnoha běžných situací, ve kterých se ocitáte každičký den. Náladovničci jsou malíci skřítkové žijící bezpečně ukryti v tajemných cestách dětských hlaviček a v zákoutích jejich pokojíků. Mají na starosti jejich nálady, rozhodování, rozmary, chování a mnoho dalšího.

Nevěříte? Pusťte se do čtení a sami se přesvědčte, zdali se u vás doma některý z náladovničků také nezabydlel. Nebojte se, nejsou v žádném případě nebezpeční. Občas sice rádi pozlobí, ale jinak to jsou velcí kabrňáci, bez kterých by byl život jedna velká nuda.

... a třeba někteří z vás doma objeví nový, dosud nepopsaný druh skřítka náladovníčka. Pokud se tak stane, nezapomeňte se nám pochlubit.

Dnes si nakreslím
sluníčko.

Obrázkomil pastelkový

Obrázkomil pastelkový je moc milé stvoření, od úsvitu do stmívání s pastelkami nelení. S barvami je kamarád, proto ho má každý rád.

Má velký barevný nos, který má čich na ty nejhezčí obrázkové motivy. Je vybaven velkým množstvím pastelek, které má zastrkané všude po kapsách ve svém dřevěm kabátě. Pastelky nosí i ve speciální pastelkové čepici a v taštičce z papíru.

Ať už nakreslí barevné klikyháky, jednoduché čáry, potečkuje papír nebo vykouzlí nádherný pohádkový obrázek se sluníčkem, zvířaty a čarovným domečkem, pokaždé jeho výkresy jistojistě rozzáří oči každé maminky a každého tatínka.

Jeho práce je moc důležitá. Bystří mysl, cvičí ruce, zaručeně zlepšuje náladu a rozdává mnoho radosti.

Obrázkomil pastelkový zasahuje

Šárka právě přiběhla domů ze školky. Zatímco jí maminka rozepínala bundu, nakukovala už nedočkavě do pokojíku. Tam se ledabyle povalovaly její hračky, které si předchozí večer před spaním odmítala uklidit. „Copak máš za lubem, Šárko?“ otázala se maminka s předstíranou zvědavostí. Moc dobře totiž věděla, na co je Šárka tak natěšená.

Den předtím dostala od babičky krásné velké balení nových pastelek. Pastelky úplně vybízely k tomu, nakreslit s nimi nové obrázky. Šárka na ně myslela po celou dobu ve školce. To už ji v jejím levém oušku Obrázkomil pastelkový nenápadně šimral. Chtěl ji navnadit na stejnou vlnu. Měl dnes velkou chuť vyzkoušet všechny nové barvičky. Čím více svými pastelkami šermoval, tím větší chuť měla Šárka kreslit na papír. Už už ve školce brala pastelky do ruky, ale paní učitelka jí je s milým úsměvem na tváři vzala. „Šárko, dneska budeme přeci modelovat domečky z hlíny, pastelky si nech na jindy.“

To samozřejmě Obrázkomila lehce namíchlo. Roztočil se kolem dokola a z jeho děravého kabátu se mu začaly sypat pastelky. Šárku to v uchu lechtalo a musela se neustále škrábat. „Ještě chvílku musím vydržet a půjdu domů,“ pomyslela si. Obrázkomil zatím spřádal plány, jaké krásné obrázky z nových pastelových tónů vytvoří. Probíral se svými pastelkami. Měl je zastrkané, kde se dalo. Uvědomil si, že Šárčiny nové pastelky jsou dárkem. Dárkem od její babičky, kterou měla tak moc ráda. Vymyslí tedy nějaký obrázek pro ni. Vzal do ruky svoji čarovnou pastelku a pošeptal jí své kouzlo....

„Mamííí, nakreslím obrázek pro babičku!“ křičela Šárka radostně ze svého pokoje. Maminka však v kuchyni připravovala večeři, a tak

dcerku ani neslyšela. Šárka se uvelebila na barevné stoličce u pracovního stolu a s chutí se pustila do práce.

Obrázkomil také nelenil. V Šárčině uchu jí nenápadně našeptával všechny tahy a volbu barev. Nic dalšího kolem sebe nevnímali. Neslyšeli dokonce ani volání k večeři. „Šárko, no tak, co jsem říkala?!“ otevřela maminka rázně dveře. „Vystydne ti večeře!“ rozčilovala se na oko, ale jen do té chvíle, než jí Šárka začala před nosem šermovat pokresleným papírem.

„To je pro babičku, maminko,“ pochlubila se dcerka svým dílkem. V tu chvíli maminka na nějakou večeři zcela zapoměla. Před sebou držela obrázek dřevěné chaloupky zalité září slunečních paprsků. Z nakreslených stromků ucítila vůni sladkých jablek, jaká rostla pouze tam. A i když se obrázek od skutečnosti hodně odlišoval, připomněl jí ty nejkrásnější chvíle jejího dětství.

... a Obrázkomil mohl opět ulehnout s dobrým pocitem.

Dneska si postavím
barevnou
autodráhu.

Legohrátek sbíravý

Legohrátek sbíravý, téměř každý ho zná. Kdo doma ho má, spoustu dobrodružství zažívá.

~

Jeho tělo, sestavené z legokostiček, je obdařené velkou silou. Hlavu má plnou nápadů a z kapes se mu neustále sypou legodílky, které trouse všude za sebou. Jeho tvrdé kostičkové nohy tyto dílky necítí. Ostatní náladovničci však ano. Pokaždé se rozzlobí, když svojí nožkou na nějaký ten dílek šlápnu.

~

Umí postavit vysoké věže, obrovské domy, autodráhy, zvířecí farmy, městskou džungli, ale také objekty, ve kterých to správně vidí jen on sám. Je nadšeným sběratelem nových dílků.

~

Ve všech okolo dokáže probudit kreativitu a nadšení pro práci, při které se zapomíná na čas. Při jeho řádění si však dávejte pozor, kam šlapete.

Legohrátek sbíravý se pustil do práce

„Kde je zase ten Tonda?!“ utrousil pan Havránek při hledání svého osmiletého synka. Stloukal zrovna na zahrádce novou ptačí budku a chtěl kloučkovi ukázat, jak se zachází s kladivem. „Neříkej mi, že je někde zalezlý, když je venku tak krásně! To se na to jdu podívat!“ utrousil pan Havránek cestou kolem své ženy, která si právě vychutnávala zasloužený odpočinek s hrnkem kávy. „To víš, je právě zaujatý novým stavebním plánem,“ prohodila paní Havránková.

„Tondo, pojď ven. Léto je dnes jaksepatří,“ snažil se nalákat svého synka, zatímco stoupal po schodech do jeho pokoje. Tonda však neslyšel. Byl tak zabrán do spojování legodílků, že nevnímal dění kolem sebe. Dokonce i jeho oblíbená svačinka v podobě vanilkového pudingu s malinami zůstala zcela netknutá. „Tatííí, podívej!“ ukázal Tonda pyšně na koberec, na kterém se honosil velký dům s příjezdovou cestou, garáží, kůlnou i zahradou s květinami.

Otec však svůj zrak zaostřil pouze na Tondu. „Koukej jít se mnou ven, je tam nádherně, nebudeš sedět zavřený doma. Chtěl jsem ti ukázat, jak se staví ptačí budka a naučit tě práci s kladivem, to se ti bude jednou hodit,“ zkoušel naléhat otec nazlobeným hlasem. „Ptačí budku?“ usmál se Tonda, „tu už mám dávno postavenou na okraji zahrady, podívej!“ ukazoval na levý roh koberce. Pan Havránek zvedl hlavu a zadíval se na dané místo. Viděl spoustu legodílků, ale ptačí budku v nich nenacházel.

Mezitím to celé zpozvzdálí pozoroval Legohrátek sbíravý s šibalským úsměvem na tváři. Schovával se pod postelí, kam světlo nedopadalo. Po celou dobu Tondovi našeptával, které kostičky má brát do ruky

a jak je poskládat. Pan Havránek svůj nátlak vzdal a jen lehce nabručeně pronesl, ať za ním Tonda přijde na zahradu, až své dílo dokončí. To už byl Tonda opět zabraný do stavění. Legohrátek si chtěl trochu pozlobit. Roztočil se a z kapsy se mu nepozorovaně vysypaly malé kostičky. „Au, jauvajs, krucinál!“ zaburácel pan Havránek při odchodu z Tondova pokoje. Šlápl opět jako každý jiný den na volně se povalující kostky. „Ještě jednou a poletí to všechno do popelnice!“ rozčiloval se v duchu sám pro sebe.

Protože je Legohrátek náladovnickem sbíravým, zašeptal ještě jedno kouzlo, aby to vše napravil. Pan Havránek se celý rozčilený vrátil zpět na zahradu a k vlastnímu překvapení povídá paní Havránkové. „Už jsi to jeho dílo viděla? Panečku, to máme ale šikovného kluka! Kam se hrabe moje ptačí budka. Má skutečně talent. Hned zítra zajedu do hračkárství a koupím další velkou krabici, aby se jeho sbírka rozrostla o další legodílky. Ty povalující se kostičky mi vůbec nevadí. A Legohrátek si mezitím potají mnul pod postelí ruce radostí.

Dnes si přečtu
novou knihu.

Knihánek prohlíživý

Knihánek prohlíživý knihami listuje, dlouhými prstíky řádky sleduje. V policích plných knih je jako doma. Nechte ho chvíli samotného, z knih bude na zemi pohroma.

~

Místo vlásků má rozevřenou knihu. Ve větru se mu na hlavě třepetají listy krásného sametového papíru. Jeho tělo je poseté písmenky a číslicemi. Nosí velké kulaté brýle s černými obroučkami, aby mu neuniklo jediné písmenko.

~

Miluje vůni nových knih a rád si v nich prohlíží obrázky. Pokud někdo neumí číst, ochotně mu pomůže s vymyšlením zábavného příběhu, který pak může vyprávět všem svým blízkým. Moc rád ukazuje knihy svým plyšovým kamarádům.

~

Vzbuzuje v dětech lásku ke knihám. Rozvíjí jejich představivost a láká je k návštěvám knihoven.

Knihánek prohlíživý je ve svém životu

„Tu jsem četla, tu taky, tuhle už třikrát,“ povídala si pro sebe Klárka. Stála mezi regály v oddělení dětské knihy v místní knihovně. Chodila sem téměř každý den po škole. Už od dveří vždy volala na milou paní knihovnici, zda dorazily slibované knižní novinky. Pokud stonala, což se ale stávalo velmi zřídka, vyslala do knihovny svoji maminku se seznamem, co by chtěla půjčit.

Každou knihu z městské knihovny pečlivě zabalila do obalu, aby se neponičila. Vložila do ní záložku, kterou si pokaždé sama vyrobila, a pustila se do čtení. Z každé knihy si udělala poznámky a vrátila ji zpět před koncem výpůjční lhůty. Neexistovala snad žádná knížka, která by se jí nelíbila. Milovala pohádky, dobrodružství, fantasy, ale i básničky a říkanky, naučné knihy, encyklopedie a hravé učení. Občas však narazila na knihu, která ji natolik nadchla, že ji chtěla mít doma ve své knihovně.

V tu chvíli už se činil Knihánek prohlíživý. Poskakoval Klárce ve vlasech, celý natěšený na novou knihu a její vůni. V nových knihách si liboval. Jakmile ho nějaká knížka zaujala, našeptával Klárce do ucha: „Tu chci, tu chci, tu musím mít!“ „Mamkooo, nepůjďme se dnes podívat do knihkupectví?“ pronesla Klárka nenápadně. „Chtěla bych se poohlédnout po nějaké cvičebnici matematiky, abych ji lépe pochopila,“ zalhala Klárka a v duchu se zastyděla, že si před maminkou vymýšlí. Ale nemohla si pomoci. Za vším stál Knihánek, zaujala ho totiž pohádková kniha o malé čarodějnici, kterou prostě musel mít.

„Dobře, venku je hezky, půjďme se tedy projít a cestou se zastavíme pro nějakou tu knihu, když ti to udělá radost,“ prohlásila maminka,